

Deschiderea celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din R. P. R.

In sala Congresului

Miercuri dimineața s-a deschis în sala Palatului R. P. Romine cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Română.

La Congres participă delegații aleși de sindicatele din toate regiunile țării, reprezentanți ai celor peste 2.800.000 de membri de sindicat din țara noastră.

În sală se află, de asemenea, ca invitați numeroși oameni ai muncii, activiști de partid, de stat, reprezentanți ai organizațiilor de masă și ai instituțiilor centrale, oameni de știință, artă și cultură, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Intimpinați cu vii și îndelungi aplauze, în sala Congresului, sosesc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Salăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Janos Fazekas.

Sunt prezenți membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești.

Congresul salută călduros pe reprezentanții Federației Sindicale Mondiale și pe reprezentanții sindicatelor din U.R.S.S., R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. P. Chineză, Cipru, R.P.D. Coreeană, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Guineea, India, Iran, Italia, R.P.F. Iugoslavia,

R. P. Mongolă, R. P. Polonă, R. P. Ungară, Uniunea Sud-Africană, R. D. Vietnam, care participă la lucrările Congresului.

În sală răsună chemările: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!”, „Trăiască cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Română!”, „Trăiască unitatea și solidaritatea internațională a celor ce muncesc de pretutindeni!”.

Din însărcinarea Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Română, tovarășul Gheorghe Apostol, președintele C.C.S., declară deschise lucrările celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din R. P. Română și salută pe delegații și invitații la Congres.

Sunt alese apoi prezidiul Congresului, comisia de validare, secretariatul Congresului, comisia pentru redactarea proiectelor de rezoluții.

Congresul a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. — Raportul Consiliului Central al Sindicatelor cu privire la activitatea sindicatelor din R. P. Română în perioada dintre Congresul al III-lea și al IV-lea al sindicatelor și sarcinile ce revin sindicatelor pe baza hotărârilor celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

2. — Raportul Comisiei centrale de revizie.

3. — Adoptarea noului statut al sindicatelor.

4. — Alegerea Consiliului Central al

Sindicatelor și a Comisiei centrale de cenzori.

A fost aprobat apoi regulamentul de desfășurare a lucrărilor Congresului.

Primit cu puternice aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri, care a adus Congresului salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Delegații și invitații la Congres au aplaudat îndelung salutul C.C. al P.M.R., ovacionînd puternic pentru Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central.

Congresul a trecut apoi la primul punct al ordinii de zi. Tovarășul Gheorghe Apostol a prezentat raportul Consiliului Central al Sindicatelor.

De mai multe ori, în timpul prezentării raportului, participanții la Congres au aplaudat puternic. Ei au ovacionat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Român, inspiratorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor, pentru patria noastră, Republica Populară Română, pentru eroica noastră clasă muncitoare, țărănimea și intelectualitatea noastră, pentru sindicatele noastre — școală a comunismului, pentru unitatea și solidaritatea internațională a celor ce muncesc de pretutindeni, pentru pace între popoare.

În ședința de după-amiază, Congresul a ales comisia de amendamente la proiectul noului statut al sindicatelor.

Raportul Comisiei centrale de revizie, prevăzut la cel de-al doilea punct de pe ordinea de zi, a fost prezentat de tov. Gheorghe Idițoiu, președintele comisiei.

Au început apoi discuțiile asupra rapoartelor prezentate precum și asupra proiectului de statut al sindicatelor.

Au luat cuvîntul tovarășii: Vichente Bălan, delegat al sindicatelor din Hunedoara, președintele Consiliului sindical regional Hunedoara, Ion Țapu, delegat al sindicatelor din Sinaia, mustru mecanic, președintele comitetului sindicatului de la Uzinele „I. C. Frimu”, Gheorghe Ionescu, delegat al sindicatelor din București, președintele Consiliului local al sindicatelor București, Ion Marin, delegat al sindicatelor din Orașul Stalin, președintele comitetului sindicatului de la Uzinele „Steagul Roșu”, Ion Olaru, delegat al sindicatelor din Constanța, președintele Consiliului local al sindicatelor Constanța, Ion Leș, delegat al sindicatelor din Baia Mare, președintele Consiliului sindical regional Baia Mare, Mihai Stoian, delegat al sindicatelor din Ploiești, președintele comitetului sindicatului de la Uzinele „1 Mai” și Nicolae Moraru, delegat al sindicatelor din Hunedoara, președintele C.C. al Uniunii sindicatelor din întreprinderile metalurgice și electrice.

Lucrările Congresului continuă.

(Agerpres)

Salutul C.C. al P.M.R.

adresat Congresului al IV-lea al Sindicatelor din R.P.R. de către tovarășul Chivu Stoica

Tovarăși și tovarășe,

Permiteți mi ca, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, să aduc un cald și tovarășesc salut delegaților la acest Congres și prin ei tuturor membrilor sindicatelor, eroicele noastre clase muncitoare, intelectualității, oamenilor muncii de la orașe și sate — constructori activi ai socialismului în Republica Populară Română. (Aplauze).

Congresul al IV-lea al sindicatelor va marca un moment deosebit în viața mișcării noastre sindicale datorită faptului că ei își desfășoară lucrările în condițiile muncii entuziaste, pline de avînt, a întregului popor pentru împlinirea sarcinilor istorice trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

La Congresul partidului, în Raportul C.C. al P.M.R. document de mare însemnătate teoretică și

practică — tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a făcut o analiză științifică, marxist-leninistă, a profundelor transformări social-economice petrecute în țara noastră, a prezentat bilanțul succeselor istorice obținute în făurirea orînduirii socialiste și a desfășurat în fața întregului nostru popor un vast și însușitor program de muncă și de luptă pentru dezvoltarea și înflorirea patriei socialiste. Congresul sindicatelor, examinînd cu temelnicie activitatea desfășurată de sindicate în toate domeniile construcției socialiste, mulțumindu-se și adopta măsurile menite să asigure participarea lor tot mai activă la împlinirea programului elaborat de Congresul partidului.

Înfăptuind cu hotărîre politica partidului, oamenii muncii au dat un avînt urlaș dezvoltării forțelor de producție ale țării, au obținut realizări remarcabile în opera de industrializare socialistă, în dezvoltarea cu prioritate a industriei grele, au

sporit într-o măsură însemnată producția industrială, creînd o bază trainică pentru continua dezvoltare a întregii economii naționale.

S-a împlinit în linii generale cooperativizarea agriculturii, peste patru cincimi din numărul familiilor țărănești și din suprafața arabilă a țării făcînd parte din sectorul socialist. Agricultură a fost înzestrată cu zece de mii de tractoare și mașini agricole; a crescut producția agricolă vegetală și animală.

O largă dezvoltare au cunoscut știința și cultura. A crescut continuu nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Relațiile de producție socialiste s-au extins și consolidat în toate ramurile economiei naționale, exploatarea omului de către om fiind lichidată pentru totdeauna în patria noastră.

În procesul acestor mari prefaceri revoluționare s-au dezvoltat necontenit alianța clasei muncitoare cu

țărănimea muncitoare, frăția de nezdruclinat dintre poporul român și minoritățile naționale, a căpătat o trăinicie de neclintit orînduirea de stat democrat-populară.

Congresul al III-lea al P.M.R. a consfințit victoria socialismului în Republica Populară Română. Această victorie istorică — înfrunghirea năzuințelor de veacuri ale maselor populare spre o viață mai bună, lipsită de exploatare și asuprire — este rodul luptei eroice și pline de sacrificii a poporului român. (Aplauze).

Un rol hotărîtor în făurirea orînduirii noastre socialiste a avut harnica și talentata noastră clasă muncitoare care își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de clasă conducătoare a tuturor celor ce muncesc. Forța clasei muncitoare, capacitatea sa de a sta în fruntea întregului po-

(Continuare în pag. 4-5)

Un deceniu de realizări în domeniul electrificării

La 26 octombrie a.c. se împlinesc 10 ani de la elaborarea de către Plenara C.C. al P.M.R. a primului plan de electrificare a R.P.R. eşalonat pe o perioadă de 10 ani. În elaborarea acestui plan partidul nostru a fost călăuzit de învăţătura marxist-leninistă cu privire la însemnătatea electrificării, ca şi de uriaşa experienţă în acest domeniu a Uniunii Sovietice. Clasicii marxism-leninismului au arătat rolul imens al electrificării ca factor de progres. De neuitat sînt şi vor rămîne minunatele cuvinte ale lui Lenin în legătură cu primul plan de electrificare al U.R.S.S. (GOELRO): „Comunismul este Puterea sovietică plus electrificarea întregii ţări”.

Experienţa sovietică a verificat istoriceşte învăţătura leninistă, potrivit căreia veriga principală în crearea bazei tehnico-materiale a socialismului şi a trecerii spre comunism, este industrializarea socialistă bazată pe dezvoltarea cu precădere a industriei grele. Pentru a asigura însă dezvoltarea industriei grele trebuie ca electrificarea să meargă cu un pas înainte.

În România burghezo-moşierească nici nu se putea pune problema elaborării sau înlăturării unei acţiuni de electrificare în scopul ridicării nivelului de trai material şi cultural al maselor. Intreprinderile capitaliste din trecut urmăreau satisfacerea nevoilor de energie electrică numai sub aspectul asigurării unui profit maxim. Astfel în 1938 puterea instalată în centrale electrice era de 501.000 kw., iar producţia de energie electrică era de ca. 1,1 miliarde de kw ore pe an cu un consum specific anual de numai 72,4 kw/h locuitor. Numai 20 la sută din populaţia ţării, şi anume numai locuitorii din centrele oraşelor, se bucurau de avantajele electricităţii. Restul populaţiei şi în special ţărănimul muncitor utilizau pentru iluminat lămpi cu petrol sau opaiţe.

După actul revoluţionar de la 23 August 1944, o dată cu instaurarea regimului democrat-popular, problema electrificării ţării a constituit o preocupare de prim ordin a partidului şi guvernului nostru. Încă din anul 1945 la Conferinţa Naţională a Partidului Comunist Român, în raportul prezentat de tov. Gh. Gheorghiu-Dej printre principalele obiective de perspectivă a fost înscrisă electrificarea ţării ca o condiţie esenţială pentru industrializarea ei, pentru mecanizarea agriculturii şi ridicarea bunăstării poporului.

Puterea instalată a centralelor electrice din ţară este în prezent de 1.840.000 kw. Producţia de energie electrică va fi în acest an de circa 7,7 miliarde kilowatt-ore.

În agricultura electrificarea oferă posibilitatea introducerii pe scară largă a muncii mecanizate ceea ce măreşte considerabil producţia la hectar, ridică nivelul de viaţă material şi cultural în satele noastre, creează posibilităţi pentru mari lucrări de irigare şi fertilizare a pământurilor degradate şi inundabile. Energia electrică acţionează mii de arii de treier, silozuri, instalaţii de alimentare cu apă din G.A.S. şi G.A.C. etc.

În sectorul zootehnic curentul electric a cunoscut cele mai largi aplicări şi cu cele mai mari foloase.

E de ajuns să amintim instalaţiile de încălzire electrică cu raze infraroşii a puietului, mulsul electro-mecanic, păstorul electric la vaci, tunsul electric la oi, acţionarea maşinilor pentru pregătirea furajului ca şi a maşinilor din atelierele gospodăriilor agricole de stat şi colective, şi vom avea o imagine aproape exactă a ofensivei energiei electrice în practica agricolă.

Construirea în unele regiuni ale ţării noastre — în trecut înapoate economiceste, — a unor centrale electrice sau linii şi staţii electrice, a dus la înflorirea acelor regiuni, la crearea de industrii noi, la extinderea folosirii energiei electrice pentru nevoi social-culturale şi casnice (cămine culturale, radioficare, aparate de radio, televizoare, aparate electro-casnice, iluminatul străzilor, instituţiilor şi locuinţelor). Pătrunderea energiei electrice în satele noastre a creat condiţia pentru ridicarea muncii de culturalizare pe noi trepte. Nici un cinematograful sătesc nu exista în 1938. Peste două dece-

nii numărul cinematografelor din căminele culturale a ajuns la 1260. În 1958 s-au prezentat la cinematografele săteşti 181.000 spectacole la care au asistat 13.425.000 spectatori. Lampa lui Ilici a dus lumina culturii pînă în cele mai îndepărtate sate şi cătune. Planul de electrificare numit şi „cel de al doilea program al partidului nostru”, a devenit cauza întregului popor în lupta lui pentru construirea socialismului.

În cei 10 ani de electrificare am văzut împlinindu-se sub ochii noştri obiectivele prevăzute în planul de electrificare. S-au construit în diferite regiuni ale ţării centrale termo şi hidroelectrice dotate cu echipament modern, care constituie surse puternice de energie şi lumină ca: Ovidiu, Doiceşti, Comăneşti, Borzeşti, Paroşeni, Singeorgiu, Moroieni, Sadu etc.

În categoria centralelor hidroelectrice mari este centrala hidroelectrică „V. I. Lenin” de la Bicăz, care va fi pusă în funcţiune parţial în cursul acestui an. Apele Bistriţei acumulate într-un lac cu un volum de apă de peste 1 miliard de metri cubi, vor pune în mişcare turbinele hidrocentralei. Această importantă amenajare hidroenergetică va servi drept centrală de vîrf cu o putere finală de 210.000 kw precum şi pentru irigarea văilor Bistriţei şi Siretului, avînd o contribuţie importantă în dezvoltarea industrială a Moldovei, una din regiunile ţinute în cea mai cumplită beznă în timpul regimului burghezo-moşieresc.

Întreaga ţară este brăzdată azi de mii de kilometri de linii electrice. Prin grija partidului şi guvernului, au fost electrificate un număr de aproape 3.000 de sate faţă de 450 cite existau înainte de elaborarea planului de electrificare. Pînă la sfîrşitul anului în curs numărul satelor electrificate va fi de peste 3.400.

Realizările măreţe în dezvoltarea bazei energetice a ţării şi în special în realizarea planului de electrificare, n-ar fi fost posibile fără sprijinul amplu şi dezinteresat acordat de Uniunea Sovietică în utilaj, specialişti, documentaţie tehnică,

În comuna Sălcuţa, raionul Titu lucrările de electrificare sînt în plină desfăşurare. Pînă la începutul acestei luni s-au tras peste 5 km reţea electrică.

schimb de experienţă etc. Un real sprijin am obţinut şi prin colaborarea cu celelalte ţări socialiste.

Succesele obţinute în îndeplinirea obiectivelor primului plan de electrificare precum şi prevederile directivei Congresului al III-lea al P.M.R. dau siguranţa dezvoltării rapide pentru viitor a electrificării

ţării şi a întregii economii; oamenii muncii vor beneficia în măsură tot mai mare de avantajele electricităţii şi termoficării.

Electrificarea satelor şi introducerea în măsură tot mai mare a energiei electrice în muncile agricole s-a dovedit un factor important pentru asigurarea unei vieţi tot mai bune ţărănimii noastre muncitoare.

În raportul prezentat la Congresul al III-lea al P.M.R., tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că planul de 10 ani de electrificare a ţării aprobat de Plenara Comitetului Central al partidului din octombrie 1950 a fost realizat şi depăşit cu un volum de investiţii mai mic cu eca. 5,5 miliarde lei decît prevederile iniţiale, datorită îmbunătăţirii aduse planului pe parcursul realizării lui. Bilanţul însufletitor al înlăturărilor poporului muncitor arată că ţara noastră a făcut un uriaş pas înainte în dezvoltarea sa economică şi socială, ceea ce creează condiţiile pentru progresul ei continuu într-un ritm şi mai înalt.

„În viitorii 6 ani — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — electrificarea ţării va cunoaşte un nou şi puternic avînt, creşterea producţiei de energie electrică precedînd mereu pe a celorlalte ramuri ale industriei. Sporul mediu anual al producţiei de energie electrică va fi în perioada 1960 — 1965 de 18 la sută faţă de sporul de 13 la sută al producţiei industriale; aceasta asigură creşterea continuă a electrificării tuturor proceselor din economie şi a consumului de energie electrică la oraşe şi sate”. În 1965 producţia de energie electrică va ajunge la 18,5 miliarde kilowatt-ore, adică la un nivel de 2,7 ori faţă de 1959.

Pe baza hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R. se va asigura dezvoltarea mai departe a electrificării R.P.R. în ritmul cerut de o creştere şi mai importantă a producţiei industriale şi agricole, aceasta ducînd la înlăturarea idealurilor măreţe care ne stau în faţă în viitorul apropiat şi anume desăvîrşirea construcţiei socialismului în republica noastră populară. Aceasta va însemna o nouă contribuţie a ţării noastre la întărirea forţelor democratice şi socialismului în lupta pentru pace şi progres.

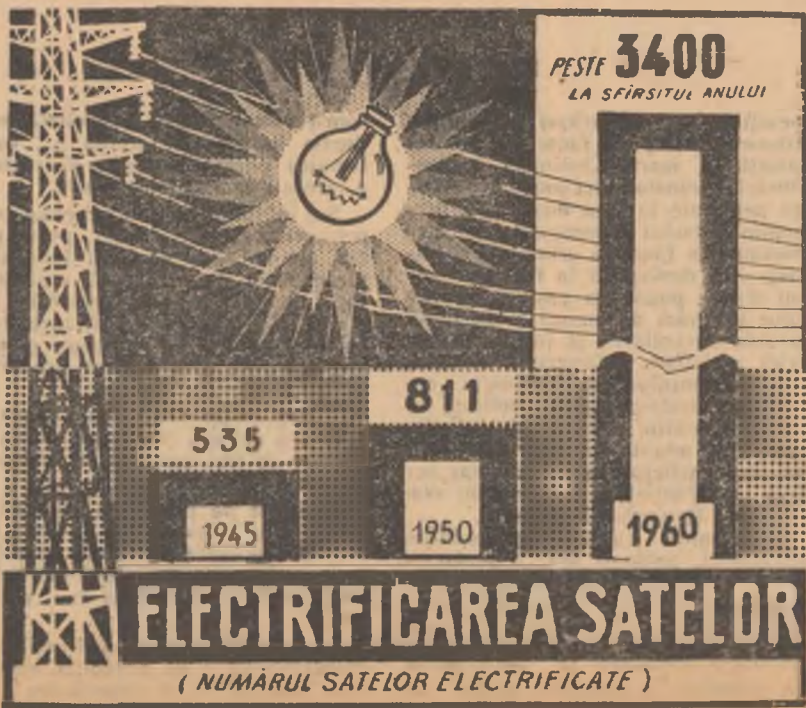
Ing. APOSTOLACHE TUDOR
din Direcţia Generală a Energiei
Electrice a Ministerului Industriei
Grele

• În numeroase sate ale patriei noastre s-au aprins becurile electrice. Astfel, în anii regimului nostru, în regiunea Suceava au fost electrificate 93 de comune şi sate şi mai sînt în curs de electrificare alte 8 comune.

La acţiunea de electrificare a acestor sate şi-au dat contribuţia numeroşi ţărani muncitori care au săpat gropile şi au fixat stîlpii pe o distanţă de 123 km.

• Ca urmare a contribuţiei ţăranilor muncitori şi a mun-

cii depuse de sfaturile populare comunale, în satele Văluri, Dingău Mare şi Dingău Mic din regiunea Cluj, au fost terminate de curînd ultimele lucrări la reţeaua de electrificare. În prezent se lucrează la electrificarea altor 14 sate şi comune. Muncitorii şi tehnicienii întreprinderii regionale de electrificare, sprijiniţi de ţăranii muncitori, grăbesc lucrările pentru a termina în acest an electrificarea a 30 de sate.

Atenție cuvenită însămințării de toamnă

Raionul Strehala se afla în frunte pe regiune. Datele au fost comunicate încă în cursul zilei de 18 octombrie la comitetul raional de partid. Date simple, dar pline de adânc înțeles. Desprinzii din ele bucuria muncii împlinite, dragostea și mulțumirea colectivităților și înțovărășii față de activul raional care l-a îndrumat și îl îndrumă zi de zi, ceas de ceas pentru obținerea de recolte tot mai bune. În frunte cu comunistii, ei au izbutit să isprăvească mai devreme semănatul de toamnă. Strădanie, chibzuință, hărnicie. Toate la un loc merită cuvinte de laudă. Cu atât mai mult, cu cât au întrecut raioane cu posibilități egale, ba chiar mai bune. Aceasta înseamnă că au știut să tragă învățăminte din anii trecuți. Și nu numai atât. Le-au și folosit.

Și alții au tras învățăminte. Bunăoară, cei din Vinju Mare din aceeași regiune. Și totuși acest raion se numără printre codași.

Trebule însă arătat că în unele locuri lucrările de însămințări se desfășoară cu o încetineală de neîngădui. În raionul Huși, de pildă, până zilele trecute se însămințaseră doar oeva mai mult de 44 la sută din suprafața plantificată. Există, firește, în cuprinsul raionului unități agricole socialiste care pentru felul cum muncesc merită a fi evidențiate, cum ar fi G.A.S. Averești, gospodăriile colective din Stănițești, Căpotești și altele. Oare din experiența lor și din îndrumările date de organele locale de partid și de stat, înțovărășii din Crețești de Sus n-au învățat nimic? Dacă au învățat, atunci cum se explică lucrările de proastă calitate ce le fac? De ce îngăduie, de pildă, împuternicitul sfatului popular, N. Vieru, să se pună în pământ griu netriorat, plin de corpuri străine? Nerespectarea regulilor agrotehnice și a indicațiilor Ministerului Agriculturii se constată și în alte sate din cuprinsul raionului

Huși ceea ce dovedește o condamnabilă lipsă de răspundere de care dau dovadă cei însămințări de către sfatul popular raional să îndrume munca în unitățile de care răspund.

Timpul pentru însămințări este prețios, dar și destul de înaintat. S-ar putea ca nu peste mult vreme să se schimbe și să îngreuneze muncile agricole. De aceea orice întârziere poate aduce pagube destul de însemnate. Așa s-au gândit și colectivitățile din comuna Gănești, regiunea Galați. De acord au fost și mecanizatorii brigăzii trimise aici de către S.M.T. Berești. Numai că în loc să se pună pe treabă, să folosească timpul prețios, tractoriștii Gheorghe Leonte, Constantin Gh. Mocanu și State Munteanu, se plimbă cu tractoarele prin comună. Cu tot timpul bun de muncă, în ziua de 16 octombrie nici un tractor nu se afla pe câmp. Ce ar fi dacă șeful brigăzii Costache Bejenaru ar face un mic calcul și anume, cam câte hectare s-ar fi putut însămința în zilele când s-au făcut plimbările și mai ales cât combustibil s-a prăpădit degeaba.

Folosirea timpului prețios pentru isprăvirea la timp a însămințării nu înseamnă că trebuie să așteptăm numai sprijinul S.M.T.-ului, ci să folosești la maximum și atelajele proprii. Rău s-a procedat bunăoară în comuna Ipotești, raionul Suceava, unde după ce s-a pregătit totul, oamenii s-au pus pe așteptare să vină tractoarele. E bine de știut că în această comună există numeroase mijloace locale cu care ar fi putut semăna o mare suprafață de teren.

Principala în aceste zile este terminarea cât mai grabnică a semănatului în condiții agrotehnice superioare anilor trecuți, iar pentru aceasta să se folosească toate mijloacele existente. Așteptarea și amânarea de pe o zi pe alta nu fac altceva decât să scadă din recoltele anului care vine.

Tehnicianul agronom Ion Bogdan și brigadierul Ion Vidican din G.A.C. „24 Ianuarie” din Nădab, regiunea Oradea, discutând despre producția porumbului de pe lotul experimental

UN IZVOR de învățăminte Prețioase

„Ce ne-au învățat loturile demonstrative? Ce înseamnă ele pentru noi? Da, sînt multe de spus aici, și, credeți-mă, nici un colectiv din Nădab nu s-ar da în lături să discute pe tema asta ore întregi” — zise tehnicianul agronom Ion Bogdan, cu aerul satisfăcut și verva omului care povestește despre ceva drag inimii lui.

Discuția începută se înviora tot mai mult, și cei trei-patru colectivități aflați în micul birou al agronomului interveneau sîrguincios cu tot felul de amănunte despre Nădab și despre gospodăria colectivă „24 Ianuarie”. Iși cunoșteau bine comuna și se vedea că sînt mîndri de tot ce este nou la ei, de tot ce au înfăptuit prin muncă unită. Iar din datele și aprecierile competente cu care îl întregeau pe tehnician, se mai ghicea un lucru: că au învățat multe de la el, că-i sînt apropiați și recunoscători.

„Gospodăria noastră colectivă — urmă tovarășul Bogdan — este tînră, printre cele mai tinere din regiunea Oradea. Împlinește doi ani abia în ianuarie 1961. Judecînd după vîrsta ei, s-ar putea crede că în materie de loturi demonstrative n-am avut timp să facem prea mare lucru sau chiar nimic. Totuși am făcut ceva. Nu vreau să mă laud, dar avem realizări destul de frumoase”.

Iată, foarte pe scurt, ce am aflat de la acest agronom pasionat, membru de partid, pe care raionul Chișineu-Criș l-a repartizat în Nădab după înființarea gospodăriei colective.

La Nădab, ca și în alte locuri, mai dăinuie unele practici învechite. Țăranii erau obișnuiți să iasă la însămințatul porumbului după semne. De pildă, cînd înflorea mărăcinele numit „Porumbarul” sau cînd omul putea umbla desculț. Însămințatul se făcea de aceea cu întârziere, a-

bia prin luna mai. Ba unli țărani nu se lepădaseră nici de obiceiul dăunător al mușuroitului. Asemenea practici trebuiau curmate o dată pentru totdeauna.

Prima măsură a fost organizarea temeinică a învățămîntului agrotehnic de masă. S-a pornit la drum cu 28 de cursanți înscriși. Se înțelege că lecțiile trebuiau să fie exemplare, să le meargă oamenilor drept la inimă. Tehnicianul a observat că numărul cursanților crește de la o lecție la alta. Începuseră să vină și colectivități nelnscriși. Dintre aceștia, cele mai multe prezențe le-au avut Teodor Popa și Teodor Todinca.

Aci, la învățămîntul agrotehnic, s-a pus și problema loturilor demonstrative. Brigadierii Ion Drăgan și Ion Vidican au cerut ca de aceste loturi să aibă grijă brigăzile lor, întâia și a doua. Pentru loturile demonstrative, consiliul de conducere a repartizat un teren de 80 ha., arat încă din toamnă la 28-30 cm. adîncime și măruntit prin discuri. Pe 50 ha., s-a pus grîu Odvoș 241, iar pe restul de suprafață porumb Warwick 600.

Prin partea locului, ploile sînt un adevărat eveniment în perioada cînd porumbul trebuie să lege. De aceea, deși tînră, gospodăria n-a sîvîit să cumpere un aspersor cu jet lung.

Înainte de însămințarea porumbului, celor 30 ha. li s-au încorporat 6 tone de superfosfat. În lunile uscate s-au dat patru ploai artificiale, pulverizindu-se o dată cu apa și azotat de amoniu. După fiecare ploaie artificială, s-a prășit manual.

Aplicarea întocmai a complexului de măsuri agrotehnice a dat roade bune. La grîul Odvoș 241 s-a obținut de pe fiecare hectar cu 530 kg. mai mult decît la grîul din soi local. La porumb, diferența a fost și mai mare: 8.000 kg. știuleți la hectar pe lotul demonstrativ, față de 4.200 kg. la hectar în cultura mare. Aplicînd ca la carte pe lotul demonstrativ cele învățate la cursurile agrotehnice, membrii brigăzilor întâia și a doua au obținut rezultate mai bune și pe tarlăua mare. Teodor Popa, de pildă, cel care a venit din proprie inițiativă la cursuri, a avut depășiri de plan și la porumb și la sfecla de zahăr. El va căpăta numai ca premiu 450 lei, 15 kg. de zahăr și 6 măși de porumb.

Consiliul de conducere a hotărît ca loturile demonstrative să fie extinse, urmînd a cuprinde și cultura sfelei de zahăr. Brigăzile a treia și a patra au cerut să se ocupe și ele de aceste loturi. În sfîrșit, numărul colectivităților înscriși la învățămîntul agrotehnic de masă este aproape dublu față de anul trecut.

Avea dreptate tovarășul Bogdan: despre loturile demonstrative, acolo unde li se dă atenția cuvenită, se pot afla multe lucruri interesante.

N. CULCEA

Cum am obținut o recoltă mare de porumb la hectar

Lucrez în această gospodărie colectivă ca inginer agronom din anul 1955. Trebuie să arăt, că o mare pasiune a mea, este cultura porumbului. De aceea încă de la început m-am străduit să aplic o seamă de experiențe personale căpătate de la an la an, pentru a smulge pămîntului producții de porumb, pe care oamenii de prin partea locului nici nu le bănuiau. Noi am cultivat în cadrul gospodăriei agricole colective „I. V. Micurin” din Jimbolia suprafețe mari de porumb, în fiecare an. Pe cernoziomul ciocolatiu de care dispune această gospodărie am obținut recolte mari, dar care nu ne mulțumeau. În anul 1959, noi am trecut la incorporarea în sol a unei cantități sporite de îngrășăminte naturale și minerale.

O grijă deosebită a fost acordată pregătirii terenului pentru cultura porumbului. Astfel, noi am făcut arătură adîncă de vară în miriște la o adîncime de 30—31 cm., iar cînd am văzut că se îmburuienase terenul, am făcut întreținerea ogorului cu polidiscurile la o adîncime de 12 cm. Aceasta a făcut posibilă menținerea terenului în bune condiții de lucru. Primăvara, am început însămințarea porumbului, socotind timpul cel mai bun între 14-28 aprilie. Am semănat soiurile Warwick 303, 600, 802, la distanța de 80 cm. între rînduri, iar la prașila l-am făcut rîritul plantelor, lăsînd între ele distanțe între 30—35 cm., creînd astfel condiții bune pentru efectuarea lucrărilor de întreținere în mod mecanizat și asigurînd o densita-

te mare la hectar. După însămințare, cam la circa trei săptămîni, s-a făcut prima prașilă mecanică și o prașilă manuală între cuiburi. Prașila a fost repetată de două ori, la interval de trei săptămîni. Cea de a patra prașilă și ultima s-a efectuat numai pe parcelele în care apăruseră buruieni. Pe unele tarlale s-a aplicat și copilitul.

Acordînd o atenție mai mare aplicării regulilor agrotehnice, mărînd densitatea plantelor la hectar, gospodăria noastră a obținut în acest an o recoltă medie de 6.000 kg. știuleți la hectar. De remarcat că în acest an am reușit să realizăm pe cîteva parcele de zeci de hectare (unde am aplicat îngrășăminte) 9.000 și 10.000 kg. știuleți la hectar, ceea ce constituie un adevărat record pentru raionul nostru, deoarece aceste recolte nu

au fost obținute de pe loturi experimentale ci de pe parcele de 20—80 hectare.

Este necesar să arăt că, după părerea mea, la realizarea unei asemenea recolte a contribuit în mod hotărîtor grija brigadierilor și a șefilor de echipă în efectuarea lucrărilor de întreținere a culturilor.

Noi avem o experiență bogată în cultivarea porumbului și vrem ca în anii viitori, recolte de 8—9.000 kg. știuleți la hectar să devină pentru gospodăria colectivă din Jimbolia ceva obișnuit. Avem toate condițiile și sînt sigur că acest lucru va fi realizat.

Ing. agr.
STANESCU GHEORGHE
gospodăria agricolă colectivă „V. I. Micurin” Jimbolia
regiunea Timișoara

Tot mai mulți colectivități și țărani muncitori se interesează de știința agrotehnică înaintată. Iată un grup de colectiviști din Nădab, regiunea Oradea, ascultînd prezentarea unui exemplar al cărții agrotehnice, făcută de învățătorul Lucaci Teodor, al însuși colectivității

adresat Congresului al IV-lea al Sindicatelor de către tovarășul Chivu Stoica

por în lupta pentru construirea noului societății, se datorește unității rîndurilor sale, făurită în focul luptei pentru revoluția populară, pentru socialism, faptului că ea a avut și are un conducător încercat, Partidul Muncitoresc Român. (Aplauze puternice). Inarmat cu atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, bucurîndu-se de încrederea și dragostea oamenilor muncii, a întregului popor, partidul nostru, mai puternic și mai unit decît oricînd în jurul Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, călăuzește cu mîna sigură lupta celor ce muncesc de la orașe și sate pentru triumful deplin al măreței opere de construcție socialistă în patria noastră. (Aplauze puternice).

O contribuție de seamă la înfăptuirea politicii partidului de construire a socialismului o aduc sindicatele din Republica Populară Romînă. Experiența construcției socialiste în România, ca și în celelalte țări socialiste, arată că marea însemnătate principială și practică a activității sindicatelor constă în faptul că ele își concentrează întreaga activitate spre înfăptuirea sarcinilor fundamentale ale clasei muncitoare, spre edificarea noului societății, dezvoltarea economică, culturală și politică a țării.

Partidul dă o înaltă apreciere rolului și activității sindicatelor din țara noastră. „În condițiile cînd clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat — se arată în raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul partidului — un rol din ce în ce mai mare în viața societății noastre îl au sindicatele, care numără aproape 2.800.000 de membri. Ele desfășoară o rodnică activitate de mobilizare a celor ce muncesc la lupta pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naționale, organizează participarea nemijlocită și tot mai activă a maselor muncitoare la conducerea economiei, la elaborarea și înfăptuirea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii”.

Sindicatele aduc un aport de seamă la opera de industrializare socialistă a țării, desfășurînd larg întrecerea socialistă și stimulînd eforturile maselor în lupta pentru creșterea producției și a productivității muncii, pentru scăderea prețului de cost și realizarea de economii, pentru sporirea acumulărilor și a eficienței investițiilor. Ele au un rol important în dezvoltarea mișcării inovatorilor și a raționalizatorilor, în introducerea tehnicii noi și modernizarea proceselor de producție.

Merită subliniată în mod deosebit participarea activă a sindicatelor la elaborarea și aplicarea măsurilor privind perfecționarea sistemului de salarizare și continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață ale salariaților.

Ca școală de educație și de gospodărire sindicatele aduc un aport de mare preț la activitatea pe care o desfășoară partidul nostru pentru ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii și creșterea nivelului lor cultural.

În întreaga lor activitate sindicatele s-au călăuzit neabătut după îndrumările și indicațiile Partidului Muncitoresc Român. Ele au aplicat cu consecvență și au făcut larg cunoscută în mase politica partidului de construire a socialismului, mobilizîndu-le la îndeplinirea acesteia. Prin munca lor neobosită pusă în slujba cauzelor socialismului, sindicatele s-au dovedit un sprijin de nădejde al partidului, au cîștigat stima și încrederea întregului popor. (Aplauze)

Îngăduiți-mi să transmit din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cele mai calde felicitări harnicilor noștri muncitori, talentaților ingineri și tehnicieni, oamenilor muncii de la orașe și sate, întregului activ sindical și tuturor membrilor sindicatelor, care, neprecupețindu-și eforturile, animați de un fierbinte patriotism, luptă pentru dezvoltarea economiei și culturii noastre socialiste. (Aplauze).

Tovarăși,

Planul economic pe următorii 6 ani și schița programului de perspectivă pe 15 ani, adoptate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, prevăd o puternică dezvoltare a economiei naționale și creșterea continuă a bunăstării celor ce muncesc.

În vederea desăvîrșirii construcției socialismului în patria noastră, Congresul al III-lea al partidului a stabilit ca obiectiv principal dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie. Planul de 6 ani prevede continuarea în ritm accelerat a industrializării țării. Volumul producției industriale globale

va crește pînă la aproximativ 2,1 ori față de 1959 și va fi de circa 10 ori mai mare decît în 1938, asigurîndu-se și în viitor prioritate industriei producătoare de mijloace de producție, baza progresului continuu al întregii economii naționale. În toate ramurile economiei va lua o largă dezvoltare mecanizarea și automatizarea, introducerea tehnicii noi și a tehnologiei moderne în producție.

Terminarea pînă în 1965 a procesului de colectivizare a agriculturii va da un nou avînt forșelor de producție în agricultură și va permite creșterea în măsură însemnată a producției vegetale și animale.

Îndeplinirea planului economic de 6 ani va determina sporirea simțitoare a venitului național, creșterea condițiilor necesare ridicării neconținute a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate, făuririi unei vieți tot mai îmbelsugate, demne de epoca socialismului.

Insuflețit de felurile înălțătoare pe care partidul îl pune în față, întregul nostru popor, în frunte cu clasa muncitoare, a trecut cu hotărîre și entuziasm la înfăptuirea planului de dezvoltare a economiei naționale.

Realizările pe primele 3 trimestre ale anului în curs arată că prevederile planului anuaj vor fi nu numai îndeplinite ci și depășite. După datele preliminare, creșterea producției industriale în 1960 comparativ cu 1959 va fi de 15,5 la sută față de 14 la sută cît s-a prevăzută în plan. Aceste realizări confirmă justetea și caracterul realist al planurilor elaborate de partid, sint o garanție că sarcinile dezvoltării economiei naționale pe anii 1960—1965 vor fi îndeplinite cu succes. (Vii aplauze).

Așa cum s-a arătat în raportul Comitetului Central la Congresul partidului pe măsura înaintării societății noastre pe drumul construcției socialismului, sporște importanța participării tot mai active a celor mai largi mase de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștice.

Una din manifestările dezvoltării continue a democrației socialiste în etapa actuală este creșterea rolului și influenței sindicatelor și a celorlalte organizații de masă în viața societății noastre. Cresc în măsură însemnată atribuțiile sindicatelor în antrenarea celor mai largi mase populare la exercitarea funcțiilor economico organizatorice și culturale-educative ale statului democrat-popular, la participarea lor tot mai efectivă la conducerea economiei și culturii, la aplicarea măsurilor de cointereseare materială a oamenilor muncii și de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc. De asemenea sporște rolul sindicatelor în atragerea tot mai largă a maselor muncitoare la activitatea de educație în mobilizarea opiniei publice, a formelor obștice de înfrîngere și educare, care joacă un rol tot mai mare în formarea conștiinței socialiste a omului nou.

Congresul partidului a subliniat că sarcina principală, care trebuie să stea în centrul muncii organelor și organizațiilor sindicale și spre realizarea căreia trebuie să se îndrepte toate eforturile acestora, este mobilizarea maselor muncitoare la înfăptuirea planului de șase ani.

Intemeindu-se pe experiența rodnică dobîndită de oamenii muncii, pe inițiativele și spiritul lor gospodăresc, sindicatele sint chemate să dea o contribuție de preț la perfecționarea continuă a metodelor de conducere și planificare a economiei, de organizare a producției, la descoperirea și punerea în valoare a resurselor și rezerve interne ale întreprinderilor, la îndeplinirea de către fiecare întreprindere a sarcinilor privind creșterea producției, a productivității muncii, îmbunătățirea permanentă a calității produselor, realizarea de economii, reducerea prețului de cost.

În organizarea eforturilor oamenilor muncii pentru înfăptuirea planurilor economice, în stimularea inițiativei lor creatoare are o importanță deosebită dezvoltarea continuă a întrecerii socialiste — metodă comunistă de construire a socialismului, temeinic verificată de practică. Sub conducerea organizațiilor de partid, sindicatele vor trebui să desfășoare o susținută muncă organiza-

torică și educativă pentru ca întrecerea socialistă să cunoască un avînt continuu, să se ridice pe o treaptă nouă, superioară, sporindu-și mereu eficacitatea în dezvoltarea producției.

Sindicatele sint chemate să dea o atenție deosebită bunelor organizări a consfătuirilor de producție care s-au dovedit a fi unul din mijloacele eficiente pentru asigurarea participării maselor la organizarea și conducerea producției, la dezbaterile și rezolvarea celor mai importante probleme economice ale întreprinderilor.

Sprijinind cu hotărîre introducerea și promovarea tehnicii noi și a tehnologiei înaintate în toate ramurile economiei naționale, sindicatele au datorat să combată cu toată energia rutina, tot ce frînează progresul tehnic, să ia măsuri pentru o mai bună organizare și lărgirea continuă a mișcării inovatorilor și raționalizatorilor.

O cerință importantă a dezvoltării noastre economice este făurirea de cadre cu o calificare temeinică, capabile să minuiască cu succes și să perfecționeze continuu tehnica nouă. În această privință sindicatele au datorat să acorde o mare atenție activității de răspîndire a cunoștințelor economice și tehnice, ridicării nivelului de calificare profesională a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor; ele trebuie să militeze pentru înarmarea tineretului cu solide cunoștințe de specialitate, să se ocupe de bunul mers al învățămîntului în școlile profesionale și tehnice, să asigure participarea unui număr tot mai mare de muncitori la învățămîntul mediu și superior tehnic, seral și fără frecvență.

Tovarăși,

Principalul țel al politicii partidului și statului nostru constă în ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, în satisfacerea tot mai deplină a nevoilor lor materiale și culturale.

Pe măsura succeselor obținute în dezvoltarea economiei naționale, statul democrat-popular alocă acest scop însemnat mijloace materiale și bănești. În următorii 6 ani salariul real va crește cu 40—45 la sută față de nivelul existent în a doua jumătate a anului 1959, iar veniturile reale ale țărănimii vor spori cu circa 40 la sută. Vor fi înfăptuite măsuri importante pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit, dezvoltarea învățămîntului de toate gradele, lărgirea bazei materiale pentru cultura, sănătatea și odihna oamenilor muncii.

Așa cum a arătat Congresul partidului, una din cele mai însemnate atribuții ale sindicatelor, a căror activitate trebuie să fie pătrunsă de grija de zi cu zi față de nevoile oamenilor muncii, este aceea de a participa la elaborarea și înfăptuirea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale celor ce muncesc.

Folosind marile posibilități pe care le au în această privință, atribuțiile largi ce le-au fost acordate prin legile statului și bazîndu-se pe experiența acumulată, ele trebuie să vegheze asupra folosirii depline a mijloacelor tot mai însemnate puse la dispoziție de statul democrat-popular în scopul ridicării nivelului de trai, îmbunătățirii continue a condițiilor de sănătate și odihnă ale celor ce muncesc, la respectarea cu strictețe a legislației muncii.

Sindicatele vor trebui să contribuie și mai activ la aplicarea sistemului de salarizare și normare a muncii, la înfăptuirea consecventă a principiului leninist al cointereseării materiale care îmbină în mod armonios interesele generale ale statului cu interesele fiecărui om al muncii, constituind un factor de cea mai mare însemnătate pentru creșterea continuă a producției și a productivității muncii.

O formă importantă de antrenare a maselor largi la conducerea treburilor statului, la perfecționarea muncii în diferitele domenii ale activității noastre, s-a dovedit a fi controlul obștesc. Congresul Partidului Muncitoresc Român a stabilit că sindicatele trebuie să socotească una din îndatoririle lor de seamă îmbunătățirea continuă a controlului obștesc asupra administrării și reparării locuințelor, funcționării unităților comerțului de stat, a cantine-

lor, instituțiilor medico-sanitare, a întreprinderilor din stațiunile de odihnă și tratament și a altor instituții cu caracter social-cultural care deservesc populația, atrăgînd în această acțiune mase tot mai largi.

Folosind tot mai bine puterțile lor bază materială — cluburile, casele de cultură, bibliotecile și celelalte mijloace de care dispun — sindicatele sint datorate să-și intensifice activitatea cultural-educativă, îmbunătățind neconținut conținutul și formele ei de organizare, lărgindu-l sfera de cuprindere a maselor. Întreaga muncă culturală a sindicatelor trebuie pusă în slujba dezvoltării conștiinței socialiste a oamenilor muncii, a educării lor în spiritul dragostei față de patria socialistă și de partidul clasei muncitoare, al internaționalismului proletar, în spiritul atitudinii noi față de muncă și avul obștesc, al disciplinei în producție, al vigilenței față de dușmanii socialismului și ai păcii.

Organizațiile sindicale trebuie să stimuleze larg opinia de masă a colectivului de oameni ai muncii în combaterea influențelor ideologice și morale burgheze în conștiința oamenilor.

Sindicatele trebuie să aducă un aport mai însemnat la ridicarea nivelului de cultură generală al oamenilor muncii, la îmbogățirea cunoștințelor lor științifice despre natură și societate, la crearea condițiilor pentru ca salariații și familiile lor să-și petreacă timpul liber în mod cît mai plăcut și mai instructiv, la dezvoltarea activității sportive.

Pentru a putea îndeplini cu succes sarcinile ce le revin, sindicatele trebuie să-și îmbunătățească neconținut metodele și stilul de muncă, să înlăture manifestările de birocratism care se mai vădese în activitatea lor, să dezvolte democrația muncitorească, critica de jos în sus, lipsurilor în muncă, să întărească disciplina sindicală. Organele sindicale trebuie să desfășoare o muncă organizatorică susținută și vie în rîndul maselor, îndeosebi în locul de producție, rezolvînd cu multă creativitate problemele ce le ridică viața înfrumînd masele muncitoare și învîșind tot mai mult din experiența lor nesecată.

Congresul partidului a cerut să se dea o mai mare atenție problemei algerii, creșterii și repartizării cadrelor. Îmbunătățirea simplitoate a muncii sindicatelor în acest domeniu este una din condițiile principale a îndeplinirii sarcinilor sporite ale sindicatelor în etapa actuală. Sindicatele trebuie să devină în și mai mare măsură un bogat izvor de cadre de conducere atît pentru nevoile proprii cît și pentru celelalte domenii de activitate economică, de stat și obștescă. Este necesar ca sindicatele să militeze sistematic pentru perfecționarea pregătirii cadrelor existente și promovarea cît mai multor cadre noi din rîndurile oamenilor muncii, luptători devotați, energici și priinuși pentru victoria cauzelor socialismului, oameni care prin activitatea și comportarea lor în producție și în societate se bucură de stima și autoritate în rîndul maselor. Trebuie acordată o mai mare atenție promovării de cadre din rîndurile femeilor.

Congresul al III-lea al P.M.R. a pus în fața organelor și organizațiilor de partid sarcina de a îmbunătăți conducerea de către partid a sindicatelor, îndrumînd pe membrii și candidații de partid din sindicate să promoveze linia partidului, să militeze pentru ridicarea continuă a rolului și activității mișcării sindicale la nivelul cerințelor tot mai mari ce se pun în fața ei în noua etapă de dezvoltare în care a pășit țara noastră. (Aplauze).

Tovarăși,

Problema fundamentală a zilelor noastre este apărarea păcii. Acestul țel nobil îl sint consacrate eforturile tuturor popoarelor lumii și în primul rînd ale țărilor socialiste.

Caracterizînd politica externă a țării noastre tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea: „În strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist Republica Populară Romînă militează activ pentru micșorarea încordării internaționale, pentru promovarea principiilor de coexistență pașnică, pentru zădărnicierea oricărui uneltiri ale cercurii-

lor împotriva păcii și a libertății în lume și în țara noastră”.

Activitatea de cultură și știință a Adunării Naționale trebuie să fie hotărîrii aduce co relațiilor darea păc ONU țării noastre bleme înt

Impreună cu popoarele și națiunile din Uniunea Sovietică, țările noastre trebuie să lupte pentru soluții globale, pe adus deplin lor Uniu dezarmării dării jugo bleme a c

corespunde niri iubito

Delegații

Romîne,

Gheorghe tat cu cins încredințat rirea prest naționale : tatea ea se baze* în pla ze ind

Primirea care au sa toarcerea i tre exprim tul poporul nostru, hot toate forte) păcii și so ternice)

Actuala vedit a fi tate, bucu fără preced de conduc

Ea a den a prestigiul socialiste p ecul profu pace în rin rolul tot ma în viața în rate de juț izolării cerz sive.

În același en împozim alte guverna politica de internațional treacă la so zarmării, f forța asupra lor, se cram boiului rece și se dedau țării lor social toare de pac

Acestei li încordării în linia tinzind de cooperare

state, la st trainice în lu frunte cu U state indepen toarească și c larga mișcare reprezintă ur contemporanc pace. (Aplauz

Există astă rațiunii să în ca evenimentu care luptă fo globul. Cu a nostru va cor aducă întregu triumful aces puternice).

În primele luptă pentru i citoare intern vansată clasă rane, care ad seamă la rezol

tante probleme internaționale. Sindicatele au un rol de mare însemnătate în această luptă.

Sprînjînind cu fermitate politica externă a Partidului Muncitoresc Român, credincioase principiilor Internaționalismului proletar, sindicatele din Republica Populară Română au un rol activ în mișcarea sindicală internațională; ele întretin și dezvoltă legături de colaborare cu sindicatele din numeroase țări militând pentru întărirea unității și solidarității mișcării muncitorești internaționale, pentru apărarea păcii în lume.

Mișcarea noastră sindicală dezvoltă necontenit legăturile frățești cu glorioasele sindicate sovietice, cu sindicatele din celelalte țări socialiste, contribuind la întărirea unității marii familii a țărilor lagărului socialist. (Aplauze).

Sindicatele sînt chemate să extindă legăturile de prietenie și solidaritate cu sindicatele din țările capitaliste, care luptă pentru apărarea intereselor vitale ale clasei muncitoare pentru libertăți democratice, pentru pace și progres social. Ele sînt datoare să dezvolte legăturile de prietenie și solidaritate cu sindicatele din țările Africii, Asiei, Americii Latine, care luptă împotriva colonialismului, pentru libertate și independență națională.

Sarcina sindicatelor noastre este de a-și aduce și în viitor aportul la sprijinirea activității Federației Sindicale Mondiale — cea mai puternică organizație sindicală mondială — de a lărgi continui legăturile cu sindicatele neafiliate la F.S.M., cu reprezentanții altor organizații muncitorești care se pronunță pentru acțiuni comune împotriva războiului, de a contribui la unirea tot mai puternică a forțelor iubitoare de pace — indiferent de orientarea lor politică, filozofică, religioasă — în lupta pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.

Tovarăși,

Cu legitimă mândrie patriotică privește întregul nostru popor victoriile istorice obținute sub conducerea Partidului Muncitoresc Român în lupta pentru împlinirea aspirațiilor sale spre o viață liberă și fericită. Punînd capăt pentru totdeauna trecutului întunecat de exploatare și asuprire burghezo-moșierească, străbătînd un drum de muncă creatoare și eforturi eroice, oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, au zidit temeliile trainice ale orînduirii noastre noi și călăuziți de partidul nostru, înaintează cu încredere și entuziasm spre desăvîșirea construcției socialiste. (Aplauze).

Partidul Muncitoresc Român își exprimă convingerea fermă că sindicatele, continuînd tradițiile glorioase ale mișcării muncitorești din țara noastră, își vor îndeplini cu cinste sarcinile de răspundere ce le revin în noua etapă istorică, participînd și mai activ la construcția economică și culturală, desfășurînd o vastă activitate pentru mobilizarea energiiilor creatoare ale oamenilor muncii, în lupta pentru realizarea cu succes a planului de șase ani.

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român urez celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor succes deplin în desfășurarea lucrărilor sale. (Aplauze).

Sub steagul nemuritoarei învățături marxist-leniniste, sub conducerea partidului, înainte, dragi tovarăși, spre noi victorii în dezvoltarea economiei naționale, în ridicarea bunăstării poporul muncitor! (Aplauze prelungite).

Trăiască eroica noastră clasă muncitoare! (Aplauze).

Trăiască alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare! (Aplauze).

Trăiască Partidul Muncitoresc Român — conducătorul poporului în lupta pentru victoria deplină a socialismului în patria noastră! (Aplauze puternice, ovații prelungite. Se scandează P.M.R.).

Să trăiască și să se întărească unitatea de acțiune a mișcării sindicale și a clasei muncitoare internaționale în lupta pentru pace, democrație și socialism! (Aplauze puternice).

(După încheierea cuvîntării, participanții, în ploaie, ovaționează îndelung, izbucnesc în urale, răsună chemarea: Trăiască Partidul Muncitoresc Român, Trăiască Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej),

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

Cinstind marea prietenie

Inginerul Ion Terțiș, președintele G.A.C., le povestește, de mai bine de o oră, colectivității din comuna Niculițel, raionul Tulcea, despre vizita sa făcută nu demult în Uniunea Sovietică. Colectivității urmăreau cu atenție fiecare vorbă, drumul schițat pe harta multicoloră. Gîndurile lor se îndreptau spre locuri îndepărtate, iar prin față-le se perindau sumedenie de imagini despre minunata viață a oamenilor sovietici desprinsă din bogata și emoționanta relatare a inginerului Ion Terțiș.

Rînd pe rînd, președintele gospodăriei colective din Niculițel le-a vorbit despre ospitalitatea și prietenia cu care l-au primit pretutindeni oamenii sovietici, despre munca entuziastă și viața îmbelșugată a colhoznicilor, despre însemnatele realizări ale industriei și agriculturii sovietice. Inginerul Ion Terțiș a stăruit mai mult asupra muncii în colhozuri, înfățișînd cu cifre deosebit de interesante, succesele obținute în ceea ce privește mecanizarea lucrărilor agricole, sporirea producției la hectar și dezvoltarea multilaterală a colhozurilor.

În sala alăturată, biblioteca căminului cultural a organizat un stand de cărți sovietice și o expoziție de fotografii oglindind cele mai de seamă realizări dobîndite de oamenii sovietici în lupta pentru construirea comunismului.

Asemenea manifestări, consacrate prieteniei romino-sovietice, au loc pe întreg cuprinsul țării, în întreprinderi și instituții, la cluburi și cămine culturale.

În centrul orașului Bacău au fost organizate zilele acestea două expoziții volante. Una din aceste expoziții are tema: „Raționalizatori și inovatori în U.R.S.S.". Fotografii expuse înfățișează inovatori și brigăzi complexe de raționalizatori și ele sînt însoțite de cifre care ilustrează creșterea mișcării inovatorilor și raționalizatorilor din Uniunea Sovietică, importanța lor contribuție la îndeplinirea planului septenal. Este semnificativă creșterea numărului raționalizatorilor și inovatorilor de la 550.000 în anul 1950, la 2.000.000 în 1960.

Cu un sentiment profund de admirație vizitatorii privesc fotografiile inovatorilor și raționalizatorilor care au primit înalta distincție de „Erou al Muncii Socialiste". Printre aceștia se numără sudorul V. Ulesov, frezorul V. Karasev din Leningrad, lăcătușul mecanic B. Egorov din Moscova și mulți alții. Un panou îl înfățișează pe lăcătușul Ivan Loghinov alături de realizarea sa, tractorul automat. Lucrînd fără tractorist această mașină modernă contribuie la reducerea simțitoare a prețului de cost al lucrărilor. Prin folosirea tractorului automat, numai în regiunea Pavlodar se obține o economie de circa 300 milioane de ruble. Succesele oamenilor

sovietici înfățișate de cele două expoziții volante, umplu de mîndrie inima fiecărui vizitator și constituie un îndemn însuflețitor în lupta pentru dezvoltarea mișcării de inovatori și raționalizatori din țara noastră.

În raionul Pucioasa, în cadrul manifestărilor prilejuite de sărbătorirea Lunii prieteniei romino-sovietice s-a organizat o interesantă stafetă culturală, intitulată „Stafeta prieteniei", la care participă toate formațiile cultural-artistice ale căminelor culturale și ale cluburilor din întreprinderile din raion.

Virgil Baraș, șeful secției forjă a Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin a studiat în Uniunea Sovietică la Institutul de metalurgie din Dnepropetrovsk. Pretioasele cunoștințe dobîndite în anii de studiu, precum și corespondența pe care o poartă cu mulți dintre colegii săi — ostăzi specialiști în marile uzine constructoare de mașini din Uniunea Sovietică — îi sînt de un real ajutor în activitatea sa. Pe adresa lui Virgil Baraș sosesc numeroase scrisori din Uniunea Sovietică, prin care colegii săi îi răspund la întrebările în legătură cu aplicarea celor mai moderne procedee tehnologice. Fiecare succes dobîndit în producție de tînrul inginer Virgil Baraș este legat de numele prietenilor lui dragi: Igor Viceslavici Lunin, Alexandr Siuhin, Constantin Ilici Vașcenko, Ivan Alexandrovici Serikov și ale multor alți colegi și adeverați prieteni.

Toate manifestările culturale care au loc în întreaga țară, se desfășoară sub semnul marii prietenii ce leagă poporul nostru de poporul sovietic — gloriosul constructor al comunismului.

Octombrie luminos

Frunză verde pom umbros
Octombrie luminos,
Raza ta ne-a arătat
Drumul vieții-adevărat.
În vremuri de vitregie
Cînd trăiam în sărăcie
Cînd brazda înstrăcinată
Cu lacrimi era udată
Și trudeam din zeri în sară
Pentru o pită amară,
Că stăpîniți fără milă
Luau urda din sădila,
Și ne lăsuă flămînzii
De necazuri oropsii.

Frunzuliță foi de fragă
Raza lui Octombrie dragă
Drumul drept ne-a luminat
Spre traiul îmbelșugat
Și-a deschis zăre senină
Către viața de lumină,
Ne-a dat putere și spor
Să ne-nfrățim pe ogor,
Să muncim cu hărnicie
În marea gospodărie,
S-adunăm roade mănoase
Pentru zile luminoase.

Frunzuliță flori mărunte
Cu partidul nostru-n frunte
Zidim dreaptă temelie
Vieții în gospodărie
Și belșugul adunat
Ne face traiul bogat, —
Ne dă puteri și avînt
Să luptăm cu crezămînt,
Pentru pace să muncim
Republica s-o-nțărîm.

Cules din com. Glimbocata,
reg. Pitești de G. BREAZU

Scenă din spectacolul „Tragedia optimistă" de V. Vișnevschi, prezentat în Capitală în cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice, în interpretarea colectivului Teatrului Academic de Dramă „A. S. Pușkin" din Leningrad.

Centenarul Universității ieșene

Acum un veac, la 26 octombrie 1860, a luat ființă la Iași instituția și cel mai înalt așezămînt de învățămînt public din Țările Române — Universitatea „Alexandru Ioan Cuza".

Și s-a întîmplat această înaugurare a Universității ieșene în prezența celui mai apropiat sfetnic al lui Vodă-Cuza, a mareului patriot și bărbat de stat, Mihail Kogălniceanu! A lui Kogălniceanu cel care a strigat în parlamentul anilor de-atunci că a venit vremea să se ridice harapnicul de pe spinarea țărănilor și să li se dea pămînt celor ce trudeau ogoarele.

În același an 1860, la 15 noiembrie s-au înființat la Iași și București cîte un conservator de muzică și cîte o școală de arte frumoase. La cursurile cele dintîi ale facultăților de drept, de științe și litere ale Universității ieșene — ca și la Conservator, s-au școlit mai ales elemente ieșite din rîndurile burgheziei, în special a burgheziei de mijloc. Fiii celor ce munceau cu brațele nu aveau, decît arareori, acces la învățătură.

Dealtmînterî, nici Universitatea ca atare nu era în cuvenită atenție și în buna printrare de grijă a guvernelor burghezo-moșierești care s-au succedat la cirna țării.

— „Venii la Congresul cel mai trist al tinerimii luminate și ofilite de suferință — scriau într-un manifest al lor, în 1933, studenții șomeri cărora partidele „istorice" nu le găseau, și nici nu vroia să le găsească, de lucru, în producție, la terminarea, cu multe greutatea materiale, a studiilor. Venii cel ce mînceai pîne numai din două în două zile. Venii cel ce schimbați din an în an cămașa și o aruncați de ruptă la gunoi; venii cel ce dormiți prin gări, grădini publice și grajduri".

Podoabă în trecut a nevredniciei edilitare burgheze, ca una a cărei construcție a durat aproape patru decenii — Universitatea „Al. Ioan Cuza" s-a terminat de clădit abia în anul regimului nostru democrat-popular. În Iașul zilelor noastre, străvechia stradă ce urcă azi în dealul Copoului a devenit, în sfîrșit, un cartier al cetății științelor puse în slujba poporului. În anii regimului nostru cerocetările științifice ale universităților ieșene au parcurs pași uriași, ajungînd, sub călăuză partidului, la deosebit de însemnate rezultate, foarte cîștigătoare pentru promovarea operelor de industrializare socialistă și pentru transformarea socială a agriculturii. În laboratoare, în clinici, în stațiuni experimentale, în gospodăriile de stat și

colective, pe marile șantiere de la Biceaz și Onești, la Săvinești și Roznov, la fabrica de antibiotice din Iași și la „Teșatura", în Delta Dunării și în podgoriile de la Cotrani și Vișan, la fabrica de rulmenți de la Birlad și la laminorul de la Roman, la filatura de la Fălticeni și la Combinatul de celuloză de la Suceava, la cel de zahăr de la Bucecea — pretutindeni și cerocetată cu migală creația noastră economică și culturală, legîndu-se astfel cunoștințele teoretice cu practica viei construcției socialiste.

Studenții ieșeni de azi — tineretea bătrînului oraș al culturii — strănepoți ai lipsiților clăcași de acum un veac, fii ai celor ce munceau în fabrici și pe ogoare, fii ai intelectualilor legați de popor — au azi condiții optime de învățătură. Ei au azi, clădite pentru ei, mari amfiteatre, laboratoare bine utilitate, confortabile cămine și bune cantine, case de cultură. Educați de partid, ei depun toată sirguința la învățătură pentru a deveni făuritori ai vieții noi, socialiste.

La o sută de ani de la înființarea ei, îi dorim Universității din Iași necurmăte și trainice sporuri în opera de educație comunistă a tinerii generații!

ION ISTRATI

Inainte de intrarea pe scenă, la faza regională a festivalului de teatru, desfășurată la Oltenița, o scurtă consultare între Alex. Stoiciu și Ghiță Stere, interpreți în piesa „Vlaicu și feciorii lui” de Lucia Demetrius.

Al 2-lea Festival biennial de teatru „L. L. Caragiale”

LA DRĂGĂȘANI, PRINTRE ARTIȘTII AMATORI

Fazele regionale ale celui de al doilea Festival biennial de teatru de amatori „L. L. Caragiale” sînt acum aproape încheiate în întreaga țară.

Comisiile festivalului, îndrumate de organele de partid și cu sprijinul staturilor populare, au pregătit desfășurarea fazelor în regiuni în așa fel, încât ele să constituie o puternică afirmare a mișcării artistice de amatori și un valoros schimb de experiență între formațiile artistice. O inițiativă laudabilă a avut comisia festivalului din regiunea Pitești; fazele regionale au fost organizate la centre, unde în activitatea cultural-educativă de masă se simțea nevoia unui ajutor deosebit: Găești, Drăgășani, Poiana Lacului, Drăgănești-Olt...

În zilele de 22-23 octombrie a avut loc faza regională la Drăgășani. Aici, pe scena casei de cultură, s-au întâlnit, în afara formațiilor de teatru ale raionului-gazdă, formațiile raioanelor Horezu, Băbeni și Rîmnicu Vilcea.

Privite din sală, după ce se sting luminile, spectacolele prezentate la Drăgășani ne-ar fi lăsat o impresie incompletă. De aceea am căutat interpretii în culise și i-am cunoscut. Din sală, jocul de scenă plin de naturaleză al Adelei Georgescu, în rolul Anei din „Vlaicu și feciorii lui” de Lucia Demetrius, a fost, deseori, răsplătit cu aplauze. Vlaicu a avut în interpretarea lui Dumitru Moțoc, fiorul autentic al frământărilor interioare cerute de rol, iar în finalul piesei a fost emoționant și convingător. Interpretîndu-l pe Toma, Tică Dumitrescu a înțeles rolul și a dat personajului o înfățișare harpagonică. Piesa, în ansamblu, a fost reușit interpretată și colectivul dramatic al Casei de cultură din Rîmnicu Vilcea și-a câștigat

aprecierea spectatorilor și... a juriului. Într-o actă am stat, în culise, de vorbă cu interpretii. Acesta era al 15-lea spectacol. Cu „Vlaicu și feciorii lui” au colindat tot raionul: Vlădești, Ocnele Mari, Păușești-Măglaș, Govora... Și, în ultimul timp, au perseverență, seară de seară, au făcut repetiții.

În rolul lui Costache Dorobăț („Îndoială” de Ernest Maftei) Ilie Ciortănescu a jucat firesc, replicile erau spuse simplu, fără accentuări inutile. El însuși, vechi artist amator, a fost ros de „îndoială” pînă s-a înscris în întovărășirea „Tudor Vladimirescu” din Costești-Horezu.

Ionică Ion era tare grăbit. În piesa „De-o vîrstă cu furtună” de Șolodar, prezentată de Casa de cultură din Drăgășani, a interpretat rolul lui Timka, soldatul roșu. A fost abil, dirz, hotărît și foarte sigur în gesturi, așa cum o cerea personajul piesei. Ionică Ion e tractorist.

— Știi = mi-a spus el ca o scuză că nu poate să stea mai mult de vorbă cu noi înșămințările astea de toamnă...

Am cunoscut la Drăgășani pe Constantin Sandu, țaron întovărășit, pe Ion Avramescu, profesor, pe Emil Batistă, mecanic, Eugen Luculescu, învățător — oameni de profesii diferite care s-au întâlnit pe scenă animați de aceeași pasiune pentru artă.

Faza regională a celui de al 2-lea Festival biennial de teatru de amatori „L. L. Caragiale” care s-a desfășurat în Drăgășani a fost, într-adevăr, o afirmare a artei de amatori, dar nu și un valoros schimb de experiență. Aceasta, pentru că secțiile de învățămînt și cultura ale raioanelor Drăgășani, Băbeni și Horezu n-au acordat atenția cuvenită unei faze regionale de concurs. S-au mulțumit să trimită formațiile de teatru fără să creeze posibilitatea interpretilor să asiste la desfășurarea întregului program al concursului. De asemenea, din partea secțiilor au venit cu formațiile doar cite un inspector metodist sau directorul căminului cultural. Un exemplu bun îl oferă raionul Rîmnicu Vilcea. Întregul activ al secției de învățămînt și cultură și al casei raionale de cultură a însoțit formațiile raionului. Și nu e hazardat să afirmăm că faza regională a celui de al doilea Festival biennial de teatru de amatori „L. L. Caragiale” de la Drăgășani a fost mult ridicată calitativ de către formațiile de teatru ale raionului Rîmnicu Vilcea.

OCTAVIAN NICA

INDRUMAREA, LUCRUL PRINCIPAL

În regiunea Cluj există o mie de echipe de teatru sătești. Numărul lor a crescut deci cu peste 50 la sută față de perioada primului Festival biennial de teatru „Ion Luca Caragiale”. Și ce talente s-au ridicat în acest al doilea festival! I. Dragu din Jibou, care a avut o creație foarte bună în „Eroina de pe Jil”, colectivității din echipa de la Gligorești și cei din formația colțului roșu al g.a.c. din Jad și alți numeroși oameni talentați din satele Clujului s-au ridicat și s-au afirmat cu vigoare în acest al doilea concurs biennial.

Ca să se ajungă la asemenea rezultate, ca să se consolideze cele cucerite, a fost nevoie de o susținută muncă organizatorică. Casa regională a creației populare, casele raionale de cultură din regiunea Cluj au înțeles că pentru aceasta principalul este să se îmbunătățească munca de îndrumare.

Iată, de exemplu, cum s-a procedat în raionul Turda. Încă în luna septembrie anul trecut, în tematica seminariilor raionale, conducerea casei de cultură a inclus problemele mișcării teatrale de amatori. Atunci, la casa raională de cultură, directorul și metodistii au stat de vorbă cu instructorii de teatru. Fiecare a primit îndrumări individuale, potrivite cu specificul local. Atunci a fost definitivat repertoriul pe întreaga stagiune a tuturor echipelor. Această măsură a contribuit ca toate echipele să asigure o activitate permanentă. În fața instructorilor de teatru și a directorilor de cămine culturale tovarășul Traian Trifu a demonstrat cum se ține o repetiție model.

La Turda există un teatru de stat. Artiștii de aici au arătat înțelegere față de necesitatea îndrumării echipelor de teatru amatoare. De pildă, tovarășul Ioan Dan, regizor la acest teatru, a petrecut multe duminici în mijlocul echipei de la Gligorești. Munca lui a fost răsplătită prin buna apreciere a felului în care s-a prezentat echipa la faza regională a festivalului.

Atenția casei raionale de cultură s-a îndreptat în egală măsură asupra echipelor promovate pentru faza regională, cît și asupra celor ce nu au promovat. O metodă folosită pentru activizarea echipelor nepromovate a fost aceea de a le programa în diverse manifestări artistice, schimburi de experiență, ștafete culturale etc. Astfel, echipa de teatru din comuna Mihai Viteazu, care nu a fost promovată pentru faza regională, fiind seama de îndrumările juriului, a pus în scenă piesa „Primăvara în noiembrie”, cu care s-au făcut numeroase deplasări. A fost utilă în special deplasarea, în schimb de experiență, în comuna Micești. Echipa de teatru a casei raionale de cultură a făcut și ea numeroase deplasări în perioada de vară. Cei din Rîmetea, Colțești și alte comune au avut multe lucruri de învățat de la echipa casei de cultură.

În momentul de față la casa raională de cultură se discută propunerile de repertoriu în scopul definitivării lui, pentru toate echipele și pentru o perioadă mai lungă de timp. Casa de cultură a făcut în prealabil recomandările de repertoriu, fiind seama de specificul comunelor, de zonele în care se găsește, de problemele existente în comune.

Trebuie spus însă că pe ansamblul regiunii Cluj problema îndrumării este încă nerezolvată. Sînt unele raioane unde îndrumarea decurge sporadic. În raionul Cluj, de pildă, alegerea repertoriului și îndrumarea echipelor sînt lăsate la voia întîmplării. Aici s-a putut întîmpla ca o echipă, cea din Răcățiu,

să se prezinte la faza raională cu o piesă neinclusă în repertoriu și fără să fi participat în prealabil la faza intercomunală. La faza regională, echipa de teatru din Luduș (instructoare Nef Olga), s-a prezentat complet nepregătită, cu rolurile neînvățate. Această formație nu a primit nici un sprijin din partea casei raionale de cultură din Luduș. Slabă a fost și participarea la faza regională a echipelor din raioanele Huedin și Cimpeni. În aceste raioane există formații puține și nici acestea n-au fost îndrumate și ajutate ca să se poată ridica la un nivel artistic corespunzător.

Cu prilejul desfășurării fazei regionale a ieșit în evidență ce importanță mare are pregătirea specială a instructorilor de teatru. În cadrul școlii populare de artă funcționează și o clasă de instructori de teatru, cu semifrecvență. Cursurile de zece zile de la Cluj au adus și ele o contribuție la pregătirea instructorilor. Dar, cu toată existența acestor forme de pregătire, nu s-a putut ajunge ca peste toți instructorii să aibă cunoștințele și competența necesară conducerii și instruirii unei echipe de teatru. Ar fi bine ca planul mai vechi al conducerii școlii populare de artă, acela de a înființa clase facultative de regizori, păpușari etc., pe lângă școlile pedagogice din regiune, să se înfăptuiască. Pentru aceasta este necesar și sprijinul sfatului popular regional.

E. MARTON

„Cursă specială” — stătea scris pe un autobuz care nu demult străbătea drumurile Olteniei. Plecarea s-a făcut din comuna Amărăștii de Sus, iar cei 32 de excursioniști sînt activiști ai căminului cultural, membri ai formațiilor artistice li aflăm printre aceștia pe Elisabeta Mihai și Lelia Diaconu din formațiunea de cor, pe Ștefan Tita, Florian Trifu și Marin Breja de la dansuri, pe Eugen Dumitru și Teodor Florea din brigada artistică de agitație și pe Victor Matei din echipa de teatru.

Căminul a organizat această excursie pentru a prilejui unor entuziaști ai muncii culturale, cunoașterea meleagurilor regiunii.

Itinerariul: Caracal-Drăgășani-Băbeni, cu vizitarea sondelor petrolifere (Oltenia petroliferă — iată un peisaj pe care odinioară turistul nu-l putea vedea pentru simplul motiv că nu exista) — Rîmnicu Vilcea-Olănești cu vizitarea celor 24 de izvoare termale — Călimănești, cu o vizită la monumentul istoric Mînaștirea Cozia.

După două zile de călătorie, excursioniștii s-au întors la Amărăștii Incintați de frumusețile văzute.

Rudele, vecinii, prietenii au început să le ceară amănunte despre locurile vizitate. Cum se lucrează la sonde? E frumos la Călimănești? Dar la Olănești? Răspunsuri s-au dat multe. Dar cel mai complet răspuns l-au aflat oamenii într-una din seri la căminul cultural. Utemistul Florian Trifu a arătat mai întâi pe o hartă traseul parcurs. Apoi, cu graiul omului care a simțit cu intensitate fiecare moment al excursiei, Florian Trifu l-a făcut pe țărani muncitori aflați în sala căminului să vadă cu ochii minții și sondele, și bogăția munților, și pitorescul stațiilor de odihnă.

După Trifu, locul în fața hărții l-a luat învățătorul Iulian Păunescu. El i-a invitat pe cei prezenți la o călătorie imaginară pe ruta Caracal-București-Sinaia-Orașul Stalin. Expunerea documentală a învățătorului a înfățișat dezvoltarea orașelor și satelor patriei, a amintit despre construcțiile Capitalei, despre Sinaia de ieri: loc de huzur pentru exploatarea în frunte cu monarhia — și cea de azi: stațiune de odihnă pentru oamenii muncii, despre industria Orașului Stalin care dăruiește în fiere an ogoarelor mii și mii de tractoare.

Acțiunea aceasta bună, valoroasă, inițiată și desfășurată cu succes de căminul cultural din Amărăștii de Sus l-a făcut pe țărani muncitori să cunoască mai bine o parte din bogățiile și frumusețile țării noastre, a avut darul să adincească și mai mult, în inimile lor sentimentul dragostei de patrie.

A CROITORU

CE SA CITIM

N. S. HRUȘCIOV

Libertate și Independență popoarelor coloniale!
Să fie rezolvată problema dezarmării generale!

— Cuvîntarea rostită în cadrul discuției generale la a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite — 23 septembrie 1960

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

— Cuvîntarea rostită la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

I. F. IVĂȘIN: Contribuții la istoria politicii externe a U.R.S.S. — Ed. Politică — 528 pag., 13,30 lei

I. P. OLEINIK: Dezvoltarea industriei Romîniei în anii regimului democrat-popular — Ed. Politică — 424 pag., 13,30 lei

A. ALEXSEEV și M. RABINOVICI: Septenala și întrecerea economică dintre socialism și capitalism — Ed. Politică — 96 pag., 2 lei

M. F. MAKAROVA: Despre producția de mărfuri și legea valorii în socialism — Ed. Politică — 184 pag., 3,20 lei

K. M. OBIDEN: Cuba în luptă pentru libertate și independență — Ed. Politică — 112 pag., 1,65 lei.

MIHAI NOVICOV: Povestiri despre Doftana — ediția a II-a, — Ed. Tineretului — 136 pag., 3,95 lei
x x x Sub cerul Indoneziei: Note de drum din țara celor 3.000 de insule — Ed. Tineretului — 280 pag., 8,30 lei

Un sprijin în întărirea gospodăriei colective „Dunărea” din Ostrov, regiunea Constanța, l-a dat și brigada artistică de agitație a căminului cultural. Iată-i pe membrii acestei formații, prezentînd un program la stația de radioficare din comună

Cronica evenimentelor internaționale

Problema dezarmării în dezbaterile Comitetului Politic

Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. a început dezbaterile asupra problemei dezarmării. Încă de la primele discuții a reieșit faptul că puterile occidentale încearcă și de data aceasta să zădărnicească discutarea constructivă a celei mai arzătoare probleme a vremii noastre — problema dezarmării generale și complete — și să folosească dezbaterile din cadrul Comitetului Politic drept paravan pentru a camufla întărirea cursei înarmării.

Reprezentantul Uniunii Sovietice a propus ca în cadrul acestor dezbateri să fie discutate „principalele prevederi ale tratatului cu privire la dezarmarea generală și completă”. În același timp, Comitetului Politic i-au mai fost propuse spre discutare încă două planuri: unul englez și altul anglo-italo-american.

În timp ce Uniunea Sovietică propune măsuri concrete, eficiente în scopul rezolvării pentru totdeauna a problemei dezarmării, planurile puterilor occidentale nu urmăresc altceva decât să torpileze aceste tratative și să lase impresia că au loc totuși discuții rodnice cu privire la problema dezarmării. Faptul că occidentului nu-i este pe plac o discuție realistă a problemei dezarmării, reiese și din poziția obstructionistă a reprezentanților occidentali care, atunci când Uniunea Sovietică propune o bază temeinică de discuție, pur și simplu se abțin de a lua cuvântul. Această tăcere arată cât de șubredă este poziția puterilor occidentale și dezvăluie adevăratele lor intenții de a face imposibilă realizarea unui acord cu privire la o eficiență și rapidă dezarmare generală și completă.

În rindul delegațiilor occidentale domnește o totală derută pentru că propunerile făcute de Uniunea Sovietică și de celelalte state socialiste sînt susținute de toate popoarele iubitoare de pace din întreaga lume. Totodată, forțele iubitoare de pace de pe întregul glob condamnă cu hotărîre manevrele și poziția obstructionistă a puterilor occidentale, cerîndu-le în același timp să dea curs propunerilor Uniunii Sovietice menite să asigure o pace tracică în întreaga lume.

Popoarele lumii nu pot fi înșelate! Ele protestează cu profundă indignare împotriva tu-

turor planurilor formale, nerealiste ale puterilor occidentale și cer ca problema dezarmării generale și complete să fie cit mai grabnic rezolvată.

Situația din Congo

Mobutu, marioneta colonialiștilor, în Congo este în pragul falimentului. Pentru a-și salva regimul său bazat pe teroare, Mobutu depune eforturi disperate, luînd în acest scop măsuri de represiune împotriva populației care luptă pentru apărarea independenței și integrității teritoriale a Republicii Congo. De asemenea, potrivit știrilor sosite din Congo, Mobutu a adresat un ultimatum comandamentului trupelor O.N.U., prin care cere retragerea trupelor O.N.U. de la arsenalele taberei militare „Leopold II”, permisiunea ca trupele sale să folosească fără nici un control armele din aceste arsenale și să-i fie pus la dispoziție aerodromul Njili.

Desfășurarea evenimentelor din Congo demonstrează pe zi ce trece că situația lui Mobutu devine tot mai șubredă. Agenția „Associated Press” a anunțat că, pentru a-și asigura securitatea personală, marioneta colonialiștilor și-a mutat cartierul general din Leopoldville într-o zonă specială militarizată în afara orașului și a luat măsuri pentru intensificarea represiunilor. Bandele lui Mobutu au instaurat la Leopoldville și în alte orașe din Congo un regim de teroare deșănțată. În cadrul unei conferințe de presă, Kamitatu, primul ministru al provinciei Leopoldville, a arătat ziaristilor mandate de arestare semnate în alb de comisarul general pentru Afacerile Interne al lui Mobutu. El a subliniat că poliția a confiscat câteva sute de asemenea mandate.

Poporul congolez protestează cu indignare împotriva acestor măsuri de represiune. În unele regiuni, forțele credincioase guvernului legal al lui Lumumba au preluat controlul asupra situației.

Din cauză că pozițiile lui Mobutu în cadrul armatei au slăbit în mod simțitor în ultima vreme, misiunea O.N.U. a adoptat o poziție de expectativă în speranța că va găsi în locul lui Mobutu o altă marionetă care să pună în continuare în aplicare planurile colonialiștilor.

În ciuda tuturor manevrelor, a furiei care l-a apucat, Mobutu nu poate salva regimul său de la faliment. Guvernul legal al lui Lumumba se bucură de sprijinul majorității în parlament și a poporului care este hotărît să dea o lecție usturătoare colonialiștilor și să apere independența și integritatea teritorială a tinerii Republicii Congo.

Poliția din Tokio reprimă cu brutalitate pe participanții la demonstrațiile de protest împotriva asasinării lui Asanuma.

Lupta poporului japonez pentru pace și democrație

Forțele reacționarii, care se află la putere în Japonia, dau din ce în ce mai mult friu liber huliganilor fasciști, dintre care unul a asasinat recent pe Inejiro Asanuma, președintele Partidului Socialist din Japonia.

De ce a fost asasinat Asanuma? Pentru că acest eminent fruntaș al vieții publice japoneze făcea parte din rîndurile patrioților care și-au consacrat toate forțele luptei pentru orientarea politicii țării pe calea democrației și păcii și împotriva „tratatului de securitate” încheiat între Japonia și S.U.A., care a că-

pătat denumirea de „tratatul negru”.

Acum Japonia este în fierbere. În țară clocotește mișcarea poporului, îndreptată împotriva guvernului Ikeda, președintele Partidului Democrat și pro-american. Poporul cere insistent demisia guvernului.

În fruntea luptei dusă de poporul japonez pentru pace și democrație se află Partidul Comunist din Japonia care demască fără cruțare politica antinațională și proamericană a guvernului Ikeda, și cheamă la unitate toate forțele patriotice din țară.

REALITĂȚI CAPITALISTE

Viața grea a țăranilor japonezi

Țăranii din insulele Japoniei pot fi dați ca exemplu de hărnicie. Cu o voință și o putere de muncă uriașă, țăranul japonez trudește din greu pentru a smulge solului stîncos și vulcanic al țării tot ce poate da. Însă truda aceasta nu-i apără pe țăranii japonezi nici de foame, nici de atacurile tot mai intense ale monopolurilor agricole și ale autorităților care acționează pentru a sărăci masele muncitoare de la sate. Scopul? Ruinîndu-i pe agricultorii întreprinderile capitaliste primesc un aflus de mină de lucru ieftină și, totodată, monopolurile agricole pot menține prețuri ridicare la produsele cerealiere.

În Japonia, în agricultură lucrează 16.500.000 de oameni, ceea ce reprezintă 42 la sută din întreaga populație aptă de muncă. Dar anual se ruinează zeci de mii de gospodării țărănești. În Hokkaido, importantă regiune agricolă, din cercetarea recentă a 195.000 de gospodării țărănești a reieșit că 46.000 se află în pragul ruinei totale. Datoriile unei gospodării țărănești — așa cum reiese din „Cartea albă” publicată nu de mult de Ministerul Agriculturii și Silviculturii din Japonia — sînt în medie de 330.000 yeni (moneta locală) în timp ce venitul anual oscilează între 40.000 și 160.000 yeni. Nepuțin să scape de datorii, țăranii își părăsesc gospodăriile, fugind la orașe, sau emigrînd în străinătate. Și într-o parte și într-alta ei nu află însă decît aceeași viață de neagră mizerie. Aceasta face ca țăranii aduși la desperare de mizerie și ruină, să îngroașe rîndurile

care situează Japonia pe locul prim al „recordurilor” de acest gen: 10 sinucideri pe zi.

O altă cauză care agravează criza agriculturii japoneze este infeudarea țării în fața S.U.A. Mereu, mii și mii de hectare de terenuri bune pentru agricultură sînt răpite țăranilor și transformate în baze militare sau poligoane de instrucție. În insula Okinawa, ocupată complet de trupele S.U.A., țăranii sînt alungați în masă de pe pămînturile lor. 70.000 hectare de pămînt arabil din această insulă sînt transformate astăzi în aerodromuri și baze navale americane. În insula Hokkaido, precum și în regiunile din apropierea orașelor Tokio, Osaka, Kyoto, Nagoya, Yokohama, Kofi și altele, peste 100.000 de hectare de pămînt arabil sînt, de asemenea, răpite țăranilor și amenajate în baze militare americane.

În fața acestei situații extrem de grele, care amenință cu distrugerea masele largi muncitoare de la sate, țăranii japonezi se ridică tot mai uniți împotriva politicii reacționare a cercurilor guvernante. Recentul Congres al Federației japoneze a uniunilor țărănești, analizînd situația din agricultură, a hotărît ca împreună cu toate forțele progresiste din țară să intensifice lupta contra monopolurilor și guvernului care face jocul acestora. Totodată, s-a hotărît intensificarea luptei împotriva „tratatului de securitate” japono-american care aservește țara imperialiștilor și lovește grav interesele întregului popor al insulelor nipone.

P. TĂTĂDII

Glasul Africii

de MOHAMED ALI FEITURI*

Tăcută Africă, tăcută
cu viața ta mereu sacrificată
unor străini și lacomi idoli,
cu jungla ta adînc brăzdată
de fluvii lungi de singe și sudoare;
tu chinuită, Africă amară,
și pentru tine soarele răsare!

Și pentru tine-ncepe-o nouă eră —
E era Lanțurilor Sfărmate;
E era Ruptelor Cătușe;
E era Umerilor ce se ndreaptă!

Tăcută Africă, eu îți aud
imensul glas fierbînd de grea minie
E-n el — simțul cel fierbinte;
E-n el și vuietul din ierburi;
E-n el crescînd — văpoia vie —
din Congo pînă-n Mozambic,
E-n el — tumultul de cascade,
e asprul trîznit de talazuri
și chiar și foșnetul de frunze,
trîsnind sub etichete de leu!

Eu glasul tău, l-aud mereu,
tăcută Africă, tăcută!
În el răsună cîntecele toate
ale țăranilor în lanțuri,
cu scrișnet trist de plug de lemn
și plînsul morii manuale
la măcinașul de cereale!

Tăcută Africă, tăcută!
Eu glasul tău l-aud din zări,
în tinerească revărsare,
cu grav ecou de proclamații,
din mari dezbateri populare —
și inimile noastre le aud,
de singe mult pulsînd, sub ramuri,
ca-nnebunite, uriașe,
vibrînd — metalice tamtamuri,
ce bat în ritmuri sacadate:
„Li-ber-ta-te!”
„Li-ber-ta-te!”
„Li-ber-ta-te!”

În romînește de
MIHAIL COSMA

* Poet din Sudan.

Prin diverse manevre, cum este și complotul împotriva Republicii Congo, imperialismul american caută să-și extindă dominația în Africa.
(Ziarele)

O fi vrînd broasca să-nghită dovleacul..

(Desen de C. FLORIAN)

Cu zimbetul PE BUZE

Scrisoare din concediu

Dragă Anico,
Sînt zece zile de cînd nu ne-am mai văzut din pricina celor 500 de kilometri care ne despart. Și asta nu-i mare lucru. Ne mai despart și două tuneluri, vreo cinci poduri, un șir de Carpați și o trecătoare atît de îngustă încît nu poate pătrunde pe acolo decît cel mult cite un gînd și cite un singur dor de tine.

Dar acum să lăsăm gluma și să vorbim serios. Aici, la Sinaia, unde m-a trimis colectiva noastră, e minunat. Cit vezi cu ochii numai munți și numai păduri. Adică să nu-ți inchipui că vezi cu un ochi numai munți și cu celălalt numai păduri... (sînt atît de bine dispus încît simt nevoia să glumesc mereu). Aici e una din cele mai frumoase stațiuni de munte.

Iată programul meu: dimineața mă scol devreme și pornesc spre cantină. Cum duc la quă cafeaua cu lapte și piine cu unt, îmi amintesc de joanele din grajdurile gospodăriei!... Ce mai fac, Anico dragă, cele 60 de joane ale noastre? Eh, nu-i nimic. Zilele trec repede și le voi revedea curînd. Și ce mai fac oile gospodăriei? Mi-am amintit ieri de ele fiindcă am vizitat... Poiana Țapulul și ca să-mi alin dorul de ele am bătut un țap, fiindcă aici orin apropiere e și fabrica de bere Azuga. Cînd vîd la cantină cu cită poftă mîncîc oamenii

rupreie, untul și carnea, zău că-mi crește inima, gîndindu-mă la profesia mea de îngrîșitor de vite!...

Apoi urc pe munți. Aici, la fiecare pas cite un izvor cu apă rece și limpede. Săptămîna viitoare facem o excursie la Bușteni. Dar pentrucă veni vorba, amintește-i lui Gheorghe să care buștenii din fața grajdului, așa cum ne-am înțeles, că el cam înțelege buștean ce-i spun și pe urmă uită...

La prînz mergem iar la cantină. Să vezi Anico cantină! Mîncare bună și multă!... Mai în fiecare zi avem friptură de porc. Bine că-mi amintii. Ce se aude cu porcii noștri? Cum arată? Cit au mai luat în greutate?

După masă traq un puî de somn: dorm 2-3 ore și... fii cu ochii pe Gheorghe că lui îi cam place să doarmă cînd e ora de hrănit vitele, și pe urmă iar o să-l critic în sedintă.

Seara am fost la casa de cultură a stațiunii și am jucat o partidă de șah cu Vasile. Din primele mișcări, i-am luat un cal. Știi ce? Amintește-i lui Ilie să aibă grijă de cai, să i hrănească cumsecade altminteri cînd mă întorc o să-l iau la rost, de o să-l fac mat.

Eu petrec minunat și mă gîndesc mereu cu mulțumire la tine, la copii și la tovarășii care m-au trimis aici în concediu.

Al tău,
State

Gestionarul cooperativei din Sînnicolau, regiunea Stalin, se închide cu prietenii în magazin și face chefuri.

— Hm... acum știi de ce-l place bărbatulul tău să facă el tirgulelele?!

(Desen de T. PALL)

Strigături... cu cîntec!

E-n comună unul care Podul n-a vrut să-și repare și de-aceia, cîntă-acum: „Mi s-a rupt căruța-n drum”.

Un flăcău, mai mult puștan S-a căsătorit de-un an și-acum cîntă, divorțat: „Tinerel m-am însurat!”

Dup-o caravană-n zare Tot privim, că poate-apare Și cîntîm, oftînd că nu-l: „Lung e drumul Gorjului”.

Măi, dar cînd țesim în luncă Și pornim unții la muncă Toți cîntăm cu voie bună: „I-auzi vatea cum răsună!”

STELIAN FILIP

MIRCEA PAVELESCU

Datorită neglijenței consiliului de conducere, la cooperativa din comuna Lăzăreni, raionul Oradea, nu se găsesc rechizite școlare.

— Problema tocurilor am rezolvat-o. Ce ne facem cu restul? (Desen de C. CRĂCIUN)

GHICITORI

Ghicitoarea, dragii mei, O formezi din alte trei: Prima, nu e pe cimpie O găsești în geometrie. A doua cum am aflat, Este nume de bărbat.

A treia o folosești Cînd la țap mi-te răstești. Toate trei cînd le unesc, Îmi dau un port rominesc.

(Constanța)

Pasăre cu floricele Duce gîndurile mele. N-are aripi, nu grăiește Dar cînd ajunge, vorbește.

T. JARCAU

AGROTEHNICA

UN CUVÎNT CU GREUTATE!

Colectivștii din G.A.C. „23 August” din Păstrăveni, regiunea Bacău, au obținut în acest an o recoltă de peste 7.000 kg. știuleți porumb hibrid la hectar.

DESCINTEC

Descințați-l pe flăcău
Că se simte foarte rău.
Dimineața cum se scoală
Zic: că-i cu burta goală
Și infulecă puțin
Să nu-l prindă cu leșin:
Brînză, roșii, lapte rece,
Însă foamea tot nu-i trece.
— Mamă, caută prin oale
Și mai dă-mi vreo cinci

sarmale

Știu c-au mai rămas de-aseară,
Dă-mi și pîită de seară
Că-s bolnav de nu mai pot,
Uite c-am slăbit de tot.

Apoi, după ce se-ndoapă,
Bea un cofăcel de apă
Răsufliînd adînc și rar
Că-l doboară somnul iar.
Fie frig sau zăpușcă
Îl deștepă din piroteală
Numai dacă-l pui sub nări
Abur dulce de jumări.
Eu i-aș face un descințec
Pentru somn și pentru pîitec
Și i-aș stînge un cărbune
Pentru sirg și violciune
Și i-aș da să-nghită
Răbdare prăjită.
De trei ori pe zi
Pînă s-o trezi
Și s-o-nzdrăveni.
Lenea nu ne place
Și-om face ce-om face
S-o gonim departe
Hăt, în altă parte.
Că pe-aici nu-i loc
Pentru cel ce are
Poftă de mîncare
Dar de muncă, ioc!

— Da' ce ai pălît, frate?!

— Am cîntărit recolta de porumb hibrid!...

(Desen de PALL)

OAMENI AMBITIȚIOSI

Omul, la început, mi-a făcut impresia că se laudă. „Noi?! — zicea. Apoi nu ne cunoștil Sîntem ambițioși, dacă luăm o hotărîre... Uite, am hotărît să facem la Gălceni o brigadă artistică de agitație, una așa, să l se ducă vestea!”

— Și? — I-am întrebat.
— Am făcut-o. Întîi erau puțin: instructorul, învățătoarea de la clasa întîi, Florica lui Năstase, că are voce subțire și poate cînta solo. La început ea nu prea voia să vină...

— Florica?
— Da. Într-o zi îl întîlnește pe directorul cîminului cultural: „Să știi, Ioane — îi spune — că nu mai viu la brigadă.”
— „Ce spul?” — zice directorul, încercînd să ridice sprînceana a mirare. — „Nu viu. Și de loc nu mi-e a glumă. Ce, să cînt despre”... Întîrziă să precizeze despre ce nu-l convenea să cînte Era preocupată, o rodea ceva la inimă.

Apoi izbucni: — „...despre Cristea, na, ca să știi de ce nu mai viu la brigadă!”

Cristea Andrei e brigadier.

La legumicol. E un băiat chipș, abia venit din armată. A uitat lazu nezagăzuit și s-a înecat un pogan de varză. Pentru asta, îl critica brigada. Și de, în toamnă Florica se mărită cu el.

Uite de ce era supărată Florica pe brigadă! Dar pînă la urmă, ce crezi?

— A venit.
— Și apoi l-a adus și pe Cristea. Și-am făcut o brigadă de s-a dus vestea... Vrei s-o vezi astă-seară? Că e la București.

— ?!
— Da, da! Mergem la cîminul cultural și-o vedem.
— Spul că e la București.
— E.
— Atunci?
— Ai să vezi.

Și-am văzut brigada artistică de agitație de la Gălceni. Eram acolo, la cîminul cultural, și am văzut-o. Prezentă programul la București, la televiziune. Doar nu degeaba au galiceni televizor în sat! Oameni ambițioși!

N. OCTAVIAN

În unele gospodării de stat din regiunile Iași și Suceava, însămînțările sînt rămase în urmă, datorită faptului că recoltatul porumbului și eliberarea terenului de coceni se face foarte încet.

— Îl vezi pe tractorist cum stă?? Și tot el se supără cînd îl critică că întîrzie însămînțarea!! (Desen de NIC. NICOLAESCU)